

[Sigsgaard.]

lange og sikre udviklingslinje. Det er ud fra den erkendelse og på den baggrund, at vi støtter socialdemokratiets forslag.

Lad mig til slut sige, at vi havde gerne i VS set, at det havde omfattet afbrydelse af de diplomatiske forbindelser med Saigonklienten og en støtte til den provisoriske revolutionsregerings 7 punkts erklæring, som netop for nylig er offentliggjort.

Hanne Reintoft: Kommunerne kan selvfølgelig støtte et forslag om Danmarks anerkendelse af Den demokratiske Republik Vietnam. Vi har selv foreslået det mange gange både her og dér. Det burde være sket for længst, og udenrigsministeren burde skåne både sig selv og os andre for at gøre sig latterlig endnu en gang ved at foregive, at det allerede er sket. De skiftende regeringer i Danmark har pådraget sig en enorm skyld over for det vietnamesiske folk, fordi de kun har optrådt som USA-imperialismens allierede og forfægtet alle dens påskud for denne forbryderiske krig. De påskud er nu med de ansvarlige egne ord dokumenteret som et af verdenshistoriens mest overlågt kynisk gennemførte bedrag.

Det må forbløffe, når udenrigsministeren kan få sig selv til at sige, at der for ham ikke foreligger noget nyt i sagen. Det bliver ikke bedre, når undervisningsministeren bagefter træder i spinaten ved at sige, at det, som McNamara-rapporten har dokumenteret, har han vidst hele tiden, men alligevel holder han med USA. Dermed har ikke alene han, men også regeringen fået en ny plet på sit i forvejen plettede skjold. De herrer NATO-politikere, og det må gælde alle NATO-politikere, kan højst sige, at de har hørt dette sagt før, for det er nemlig rigtigt, bl. a. har vi sagt det. De nye amerikanske dokumenter bekræfter i enkeltheder, hvad vi gang på gang har advaret om, og det var rigtigt, hvad hr. Sigsgaard sagde: man har ikke villet tro os, men nu bør man for anstændighedens skyld indrømme, at vi havde ret. Jeg ved, de herrer ikke vil høre efter, men for anstændighedens skyld bør man indrømme, vi havde ret.

Man skal ikke glemme, hvad dette drejer sig om. I juli i år har USAs kongresbibliotek forelagt senatets udenrigsudvalg en opstilling over, hvad Indokinakrigen har indebå-

ret, og hvad var det så? Ifølge amerikanske regeringsopgivelser var det, at USA indtil udgangen af 1970 har brugt 11.444.533 t sprængammunitio, dobbelt så meget som under den anden verdenskrig. Der er brugt ca. 200 milliarder dollars, det er 1.000 dollars pr. indbygger i det USA, hvor den samme regering indrømmer at 20-25 pct. af indbyggerne lever under eksistensminimum. Det er både her og dér, det går ud over den jævne befolkning. Der er meldt 55.000 USA-soldater dræbt, 300.000 såret. Dertil kommer 470.000 døde og sårede i Saigonhæren, og fra 1965 til 1970 kan der i alt meldes 325.000 civile dræbt i Sydvietnam og 725.000 såret. Har man vidst det hele tiden, hr. udenrigsminister? Er det det, man har vidst? Deraf er mindst $\frac{1}{3}$ bl. a. børn under 13 år. 5 millioner, ca. $\frac{1}{3}$ af Sydvietnams befolkning, er gjort til flygtninge. Og med giftstoffer er der tilintetgjort landbrugsprodukter, der kunne have ernæret 600.000 i et år. Jeg vil gerne understrege, at det er den amerikanske regerings egne opgivelser. Det nytter ikke længere at klemme sig udenom ved at sige, at det er oplysninger, der ikke kan passe med det forhold, man i øvrigt har til sine NATO-allierede. Det er prisen for de voldshandlinger, som man nu erkender har beroet på et bedrag, og voldshandlingerne fortsætter forårsaget af en hær, hvis ledere erkender, at den er forsumpet i narkotika. Man fortsætter for at holde marionetten general Thieu ved magten, dækket bag nogle valg, som selv det korrupte regimes tilhængere erkender er den jammerligste svindel. Danmarks radio kørte godt med forleden dag, da man sagde, at selv USA synes faktisk, den valgsvindel var lidt for grov, man ville gerne have haft, at valgene havde haft i hvert tilfælde et demokratisk tilsnit. Er det, hvad vi kan magte her i den vestlige verden, at støtte en militærmagt, der støtter valgsvindel, selv om den egentlig synes, det havde fikset op med et demokratisk tilsnit?

Regeringen har vidst det alt sammen, det har den forrige regering også. Nu siger regeringen, at den ikke finder noget nyt i det. Men hvorfor talte man så om nordvietnamsisk aggression eller om, at ingen kunne sige, hvor skylden lå i Vietnam, hvis man hele tiden har vidst — det er det, man siger — hvad der dokumenteres i rapporten, at præ-